

BÜRGER

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΠΑΥΛΟΥ ΓΝΕΥΤΟΥ

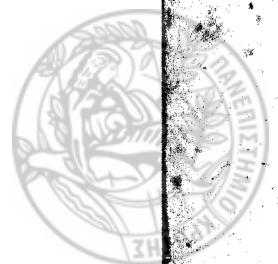
ΕΛΕΩΝΟΡΑ

ΕΛΛ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

1925

BÜRGER

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΠΠΑΥΛΟΥ ΓΝΕΥΤΟΥ

ΕΛΕΩΝΟΡΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”
1925

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ:

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΟΜΑΡ ΚΑΓΙΑΜ, Τὰ Ρουπαιγιάτ.

BÜRGER, Ἐλεωνόρα (ἔκδ. «Γραμμάτων» 1913) ἔξαντλη-
μένη.

MAYRA ΡΟΔΑ, ἔκδοσ. «Γραμμάτων» 1925.

ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΝ

ΣΤΑΛΑΓΜΟΙ, Ποιήματα.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ ΡΟΔΟΥ.

ΧΑΪΝΕ, Διαλεχτὰ Τραγούδια (τόμοι δύο).

B Ü R G E R

Ο Γότφριδ Αύγουστος Bürger, ἐγεννήθη τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1747 εἰς τὸ Μολμερόβεντε, δπου ὁ πατέρας του ἦταν ἵερενς. Τὰ πρῶτα μαθήματα τῷ ἄκουσε στὸ πατρικό του σπίτι. Εἰς ἥλικιαν 13 ἐτῶν τὸν ἐπῆρεν ὁ πάππος του κοντά του καὶ τὸν ἔβαλε στὸ δημόσιο Σχολεῖο στὸ Ἀχερο-λέμπτεν. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἦταν ἡ ποιητικὲς προσπάθειες ἤταν ἡ ἀγαπητή του ἐνασχόλησις. «Ἐνα ἐπίγραμμα ποὺ ἔκαμε γὰ
ἔνα συμμαθητή του ἐπροσάλεσε ἔνα γερὸ ἔντοκοτημα ποὺ ἐστοίχισε στὸν Bürger τὴν ἀποβολήν του ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ἐπῆγε τότε στὴ Χάλλε ὅπου ἀκολούθησε παρὰ τὴν θέλησίν του, καὶ μόνο διότι τὸ ἀπαιτοῦσε ὁ πάππος του, θεολογία. Ἄλλα κ' ἐκεὶ ὁ ἀχαλίνωτος βίος του ἔκαμε τὸν πάππο του νὰ τὸν ἀποσύρῃ καὶ νὰ τὸν στείλῃ στὴ Γοτίγγη γὰ νὰ σπουδάσῃ νομικά. Κ' ἐδὼ δημως ἔξακολούθησε τὴν ἴδια ζωὴ ποὺ ἐπὶ τέλους ὁ πάππος του τὸν ἐγκατέλειψεν δλως διόλου. Ἀπ' ἐδὼ ἀρχίζει γιὰ τὸν Bürger μιὰ ζωὴ γεμάτη ἀπὸ τῆς πίκρες τῆς βιοπάλης.

Ἐζούσε ἀπὸ παραδόσεις ἰδιωτικῶν μαθημάτων ποὺ ἔδιδε περὶ αἰσθητικῆς καὶ γερμανικῆς καλλιεπειας. Ἀφοῦ ἔχασε τὴν πρῶτην του σύνηγον ἐνυμφεύθη τὴν νεωτέραν ἀδελφή της τὴν Μόλλη ποὺ τὴν ἀγάπησε μὲ διη τὴν θέρ-

μη τῆς ποιητικῆς του ψυχῆς. Μά κι' αὐτῆς ὁ πρόωρος θάνατος τὸν ἔβιβε σὲ μεγάλη λύπη ποὺ γιὰ πολὺ καιρὸν είχε στειρέψει ή ποιητική του παραγωγή.

Στὴν ἐπετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γοτύγης τοῦ ἀπένειμαν τὸν τίτλο τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλολογίας, καὶ τὸν διώρισαν ἕκτακτον καθηγητήν, ἀλλὰν χωρὶς μισθόν. Καὶ μόνον δταν ὁ ποιητὴς φυισικὸς δὲ μποροῦσε πλέον καὶ νὰ ἐργάζεται, τότε τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ ἔδωκε ἑφάπαξ ἔνα βιοήθημα ἀπὸ 50 τάλληρα. Πῶς ἡμποροῦσε δῆμως μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸν νὰ διατηρηθῇ ἔνας ἀσθενής; "Ἐτσι κοντά στὸ κρεβάτι τῆς ἀρώστιας του τοῦ παραστέονταν τὸ ἀπαίσιο φάντασμα τῆς πείνας. Καὶ ἔτρωγε μόνον δταν τοῦ ἔστελλαν οἱ φίλοι του ποὺ δτως-δπως τὸν συντηροῦσαν.

"Απέθανε τὴν 8 Ιουνίου 1794.

"Οταν εἶχαν ἔκδοσήν τὰ ποιήματά του ὁ Schiller τοῦ είχε κάμει κάπως αὐτηρὴ λριτική. Μά δσο αὐτηρῷ κι' ἀν ἥταν ἡ λριτικὴ τοῦ Schiller, τὸ θερμὸν αἴσθημα τῆς ποιησεώς του, ἡ τρυφερότης καὶ ἡ δύναμις τῆς ἔκφράσεώς του, ἡ ποικιλία τῶν μορφῶν καὶ ἡ μελωδία τῶν στίχων του εἶνε ἀρεταὶ ποὺ ἀρκοῦν νὰ ἔξασφαλίσουν γιὰ πάντα στὸν Bürger μιὰ θέσι σημαντικὴ μεταξὺ τῶν λυρικῶν ποιητῶν.

"Απὸ τὰ τραγούδια του τὸ περιφημότερό του εἶνε ἡ ΕΛΕΩΝΟΡΑ. Ή Μπαλλάτα αὐτὴ δταν ἔδημοσιεύθη είχε προκαλέσει τὸν γενικὸν θαυμασμόν. Γιὰ μᾶς ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἐνδιαφέρον δτι μᾶς θυμίζει τὸν δικό μας Βρυξόλακα.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ

"Η Ἐλεωνόρα μιὰν αὐγὴ
Τὰ μονοπάτια ἐπῆρε :

— «Γονιλέμο μ' ἐλησμόνησες

"Η δ χάροντας σ' ἐπῆρε ; —

"Ηταν μακρυὰ στὴν ξενητειὰ

Στὸν πόλεμο καὶ στὴ φωτιὰ

Καὶ γράμμα του ἔως τώρα

Δὲν πῆρε ἡ Ἐλεωνόρα.

"Ο Ρήγας μὲ τὴ Ρήγισσα
Τόρα ποθοῦν γαλήνη

Μαλάκωσε ἡ σκληρὴ καρδιὰ

Κ' ἔλείσαν τὴν εἰρήνη.

Καὶ τὰ στρατεύματα σειρὲς

Γυρνοῦντε πίσω μὲ χαρές

Δαφνοστεφανωμένοι;

Κι' δ κόσμος τοὺς προσμένει.

Κι' ἀπὸ παντοῦ, ἀπὸ παντοῦ,
Στοὺς δρόμους, στὰ σωκάκια.
Ζήτω ! τοὺς φώναζαν ἢ γοητές,
Οἵ γέροι, τὰ παιδάκια.
Κι' ὅλες ἡ ἀρραβωνιαστικὲς
Τρέχουν κ' ἔκεινες βιαστικές.
Ἄχ ! μὰ γιὰ τὴ Λεωνόρα
Όλα εἶνε μαῦρα τώρα.

Κι' ὅσοι στρατιῶτες διάβαιναν
Μὲ τ' ὄπλο τους ἐπ' ὁμού
Τοὺς ρώταε : — « Μὴν τὸν Ἰδετε
Κ' ἔμένα τὸν καλὸ μου ; —
Κι' ἀπ' ὅλους ὅσους κι ἀν ρωτᾶ,
Κανένας δὲν τῆς ἀπαντᾶ.
Καὶ κόβει τὰ μαλλιά της
Καὶ τὰ πετάει μακρύν της.

Τρέχει ποντὰ ἢ μανοῦλα της :
— « Λυπήσου τὴν Θεέ μου !
Παιδάκι μου, τί μοῦπαθες ;
Ἐλα κοντά μου, πέ μου » —
— « Μάνα μου, δλοίς τον ποὺ χαθεῖ
Ἀπὸ τοῦ χάρου τὸ σπαθί !
Τάχει δ Θεός γραμμένα.
Ω ! Ἀλλοίμονο σ' ἔμένα ! » —

— « Βόηθα Θεέ μου ! Κόρη μου
Τὴν προσευχή σου κάνε
Κι' δ, τι κι' ἀν κάνῃ δ Θεός
Εὐλογημένος νάνε ! » —
— « Μάνα τὸ νοῦ σου μὴ χαλῆς !
Καὶ γιὰ Θεό μὴ μοῦ μιλῆς !
Ἡ προσευχές μους ἔμένα
Ἐπῆγαν στὰ χαμένα. » —

— « Σώπα παιδί μου ! Κι' δ Θεός
Θὰ σὲ παρηγορήσῃ
Κι' ἢ "Αγια ἢ Μεταλάβωσι
Τὸν πόνο σου θὰ σβύσῃ ». —
— « Μάνα, τοῦ στήθους μου ἢ φωτιὰ
Τίποτε δὲν τὴ σβύνει πιά.
Τ' "Αγια, ζωὴ δὲν βάνοιν
Σ' ἔκείνους ποὺ πεθάνουν ». —

— « Κι' ἀν δ καλός σου κόρη μου
Στὰ ξένα ἔκει ποὺ ἔστρωθη
"Αλλη καμμιὰν ἀγάπησε
Καὶ τὴν ἔστεφανώθη ;
Τί σὲ ὠφελοῦν οἱ στεναγμοὶ
Ποὺ σούχουν κάμει τὸ κορμὶ¹
Καὶ τὴν καρδιά σου μαύρη
Ποὺ ἀπ' τὸ Θεό νὰ ταῦρῃ ! » —

— «Μάνα μου, δλοίς τον ποὺ χαθεῖ !
 Όλοίς τονε ποὺ οιβύσει !
 Τὸ κέρδος μου εἶν' δ θάνατος.
 Νὰ μὴ μὲ είχες γεννήση !
 Σβύσε, ζωή, παντοτεινά !
 Σύρε στοῦ "Άδη τὰ σκοτεινά !
 Ό Θεός τάχει γραμμένα !
 "Ω ! 'Αλοίμονο σ' ἔμένα !» —

— «"Ἄχ ! Μὴ τὴν συνεργίεσαι
 Θεέ, μαζύ σου ἀν τάχῃ !
 Δὲν ξέρει ή γλῶσσα τί λαλεῖ
 Μὴ τῆς κρατῆς ἀμάχη.
 Παιδάκι μου, ἔλα μόνο σου
 Καὶ ξέχασε τὸν πόνο σου.
 Τώρα ή ψυχή σου ἀς κλίνη
 Τὴ θεία νὰ βρῇ γαλήνη !» —

— «Μάνα μου, πές μου τί θὰ πῇ
 Δευτέρα παρουσία ;
 Χωρὶς ἐκεῖνον Κόλασι !
 Μ' ἐκεῖνον Εὐτυχία !
 Σβύσε ζωή παντοτεινά !
 Σύρε στοῦ "Άδη τὰ σκοτεινά !
 Δίχως ἐκεῖνον πίσω
 Δὲν θὰ ἥμπορῶ νὰ ζήσω !» —

Κ' ἀλάλιαξε ή ἀπελπισιά
 Στὸ νοῦ καὶ στὴ ψυχὴ της.
 Καὶ βλαστημοῦσε τὸν Θεὸ
 Πούταν σκληρὸς μαζύ της.
 Κι' ὡς τὰ ἥλιοβασιλέματα
 Τὸ στῆθος της δλοσίματα
 Τὸ γτύπας· κι' ὡς τὸ βράδυ
 Ποὺ βγῆκαν τάστρα διμάδι.

Μὰ ἄκου ! 'Απ' ὅξω ἔν' ἄλογο,
 Τράπ, τράπ, τὸ πάτημά του !
 'Ο καβαλάρης πένεψε,
 Βροντάει ή φροεσιά του.
 "Ακου ! τῆς πόρτας τὸ χαλκά
 Πῶς τὸν χτυπάει σιγά, γλυκά.
 Καὶ στοῦ σπιτιοῦ τάνδυγια
 Μπήκαν αὐτὰ τὰ λόγια :

— «"Ε Σήκω πάνω ! 'Αγρυπνᾶς
 'Αγάπη μου ή κοιμᾶσαι ;
 Γελδεῖς· "Η κάκια μοῦ κρατεῖς ;
 "Η κλαῖς κ' ἔμε θυμᾶσαι ;» —
 — «Γουλιέλμο ἔσυ ; Πῶς ἔτσι ἀργά;
 Τρέχουν τὰ δάκρυα μου γοργά.
 Δάκρυα δὲν ἔχω πιὰ ἄλλα,
 Ποῦθ' ἔρχεσαι καβάλλα ;» —

— «Μεσάνυχτα ξεκίνησα
Γρήγορος σάν τὸ χάρο
Άπο μιὰ χώρα μακρινή
Κ' ήτα γιὰ νὰ σὲ πάρω.»
— «Γουλιέλμο μου, ἔτσι σκοτεινά ;
Κι' δ' ἀγέρας, δές, φυσομανᾶ.
"Εμπα νὰ σὲ ξεστάνω
Στὴν ἀγκαλιά μου πάνω.» —

— «Ασ' τὸν ἀγέρα νὰ φυσῷ
Παιδί, ἄσ' τον τὸν ἀγέρα !
Τ' ἀτι χτυπάει τὸ πόδι του
Θέλει νὰ τρέξῃ πέρα.
"Ελα ! Καβάλα ! στὸ λεπτό,
Μίλια θὰ τρέξουμ' ἐκατὸ
Μὲ τὸ γοργό μου τάτι
Στὸ νυφικὸ κρεβάτι.» —

— «Μίλια ἐκατὸ πέρα μακριὰ
Θὲς νὰ μὲ πάρης τόρα ;
"Ακου ! Ἡ καμπάνα ποὺ χτυπᾶ
Τὴν ἑνδεκάτην ὥρα !» —
— «Ναί, εἰν' ἀργά· μὰ κύττα ἐκεῖ,
Φέγγ' ή Σελήνη μαγική !
Καὶ θὰ σὲ πάω μὲ τάτι
Στὸ νυφικὸ κρεβάτι.» —

— «Πές μου, ποῦν⁹ τὸ σπιτάκι σου ;
Ποῦ ; Πῶς τὸ κρεβατάκι ;» —
— «Μακριά, πολὺ μακρινὰ ἀπ' ἐδῶ,
Βονβό, φυγόρ, μικράνι.
"Εξη σανίδια, κι' ἄλλα δυό.» —
— «Καὶ μὲ χωρεῖ ;» — «Ναί, καὶ τοὺς δυό.
"Εμπρός ! Κ' οἱ Καλεσμένοι
Προσμένουνε οἱ καῦμένοι.» —

Πηδάει ἡ κόρη στ' ἄλογο
Κι' ἀπλώνει δίχως ἔννοια
Στοῦ καβαλλάρη τὸ λαιμὸ
Τὰ κέρια τὰ κρινένια.
Καὶ χούρρα, χούρρα, χὸπ χὸπ χύπ !
"Ετρέχει τἄλογο γκαλόπ,
Καὶ βγάζαν ἀπὸ κάτου
Φωτιές τὰ πέταλά του.

Κ' ἔτρεχαν πίσω ἀφίνοντας
Χωριά, πολιτεῖες, χτίρια,
Δάση, λειβάδια, ποταμούς :
Πῶς τρέμαν τὰ γεφύρια !
— «Πές μου, φοβᾶσαι ποῦν⁹ ἀργά ;
Χούρρα ! Οἱ νεκροὶ τρέχουν γοργά !
Πές μου, οἱ νεκροὶ σὲ σκιάζουν ;» —
«Όχι. "Ασ' τους νὰ ἡσυχάζουν.»

-- «'Ακου ! Τί ήνε τὰ ποντιά
Ψηλὰ στὰ δέντρα πάνον ;
«Φέρτε τὸν νὺν τὸν θάγονμε !» —
Μιὰ συνοδεία λειψάνου
Μὲ ψαλμωδίες περπατεῖ
Καὶ νεκροκρέβατο κρατεῖ.
Κι' ἀκούονταν κάτι ἔμνοι
Σὰν ξωτικὰ στὴ λίμνη !

-- «'Αργότερα τὸ θάβετε
Τὸ λείψανο ἀνθρωποί μον !
Πρῶτα νὰ τὴν στεφανωθῶ
Πηγαίνω τὴν καλή μου.
"Ελα, κλησάρχη, ἔλα κοντά.
Κράτα τὸ ίσο δυνατά !
Τὸ πετραχεῖλι βάλε
Κ' ἔλα, παπᾶ, καὶ ψάλλε !» —

· Ή συνοδεία ἐσώπασε
Τὴν προσταγὴν ἀγροικῶντας.
Καὶ χούρρα ! Πίσω ἀπ' τἄλογο
Χυμάει ἀκολουθῶντας.
Καὶ πάντα πέρα, χὸπ χὸπ χόπ.
· "Ετρέχει τἄλογο γκαλόπ
Καὶ βγάζαν ἀπὸ κάτου
Φωτιές τὰ πέταλά του.

Κ' ἔτρεχαν πίσιο ἀγίνοντας
Χωριά, λειβάδια, δάση !
"Οπου τὸ μάτι δὲ μπορεῖ
Νὰ ίδῃ, νὰ τὰ προφτάσῃ !
— «Πές μου, φοβᾶσαι πονᾶ ἀργά :
Χούρρα ! οἱ νεκροὶ τρέχουν γρηγά !
Πές μου οἱ νεκροὶ σὲ σκιάζουν ;» —
— «Οχι. "Ασ" τους νὰ ήσυχαζουν !» —

Γιὰ ίδετε ! Γύρω στὸν τροχὸ^ν
Τῆς Μοίρας πῶς χορεύουν
Κάτι φαντάσματα θαμπά
Ποὺ στὸ φεγγάρι νεύουν.
Σοὺ—σού—Στοιχειὰ τηράτε με.
"Ελᾶτ" ἐδῶ, ἀκλονθάτε με.
Χορέψτε μου ἐδῶ χάμου
Χορὸ συρτὸ τοῦ γάμου !

· Καὶ τὰ στοιχειὰ τὸν ἀκλονθοῦν,
Σοὺ—σού, μ' ἀνατριχίλα
Σὰν τὸν ἀνεμοστρόβιλο
Μεσ' στὰ ξερὰ τὰ φύλλα,
Καὶ τρέχουν, τρέχουν, χὸπ χὸπ χόπ !
Κ' ἔτρεχε τὸ ἄλογο γκαλόπ,
Καὶ βγάζαν ἀπὸ κάτου,
Φωτιές τὰ πέταλά του.

Πῶς φείγονταν, όσα γύρω τοντο
Φωτίζει τὸ φεγγάρι !
Πῶς φείγει πάνω δὲ οὐρανός
Κ' οἱ ἀστερινοὶ του οἱ φάροι !
— «Πέτε μου φοβᾶσαι πολὺ ἀργά ;
Χούρα ! οἱ νεκροὶ τρέχουν γοργά !
Πέτε μου οἱ νεκροὶ σὲ σκιάζουν ;»—
— «Ωμέ ! »Ας τους νὰ ἡσυχάζουν..—

— «Μαῦρε μου ! ἀκούω μαῦρε μου,
Τὸν πετεινὸν ποὺ κράζει===
Νοιωθώ τ' ἀγέρι τ' αὐγινό===
Τὸ μεντζαρόλι ἀδειάζει===
Μαῦρε ! σταμάτησε, νὰ ίδω !
Τὸ κρεβατάκι νάτο ! ἑδῶ !
Γοργά οἱ νεκροὶ ποὺ τρέχουν !
Δρόμο μᾶλλο πιὰ δὲν ἔχουν.»——

Φτάνονταν σὲ θύρα, σίδερα
Πούταν τὰ κάγγελά της.
Μὲ μιὰ βιτσιὰ κ' ή κλειδωνιά
της σπάζει κι' δὲ μπερδάτης.
Κι' ἀνάμεσα στὰ μνήματα
Περνοῦν μὲ γοργοβήματα
Καὶ φέγγει μὲ γαλήνη
Στὰ μάρμαρα ή Σελήνη.

Μὰ κύττα ἔκει ! Γιὰ μὴ στιγμῆ
Θάμη φριγτὸ στὰ μάτια !
Τοῦ καβαλάρη τὸ πετσί
Απὸ πάνω του κομμάτια
Σὰν ψων τοῦπεφτε ἀπαλή.
Καύκαλο μέν' ή κεφαλή !
Καὶ σκελετὸς ἐφάνη
Κρατῶντας τὸ δρεπάνι.

Φυσομανῶντας τἄλογο,
Στὰ δυό του πόδια ἐστάθη.
Καὶ χούνι ! μπροστὰ στὰ μάτια της
Ἐγώθηκε κ' ἔχάθη.
Οὔρλιασμα ἐπάνω δυνατό !
Ο λάκκος βγάζει βογγητό !
Κ' ή Ἐλεωνόρα μένει
Σὰ μισοπεθαμένη !

Καὶ τώρα πᾶνε σέρνοντας
Τοῦ τάφου των τὰ ράκη
• Καὶ στένουν γύρω της χορὸ
Καὶ λένε οἱ βριτολάκοι.
— «Υπομονή ! Υπομονή !
Κι' ἀν' ή καρδιά βαθειὰ πονῇ !
Τοῦ Θεοῦ μὴ κάμης κρίσι !
Ο Θεὸς νὰ σ' ἔλεήσῃ !»

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”
ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

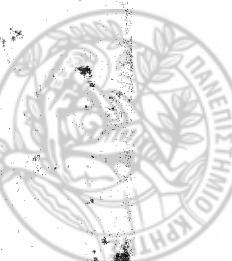
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΡΓΑΣ

ΤΑΧΥΔΡ. ΚΙΒ. #46 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 58 - 71

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΟΔΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΔΕΒΒΑΝΕ 8

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ, Ναοί και Τάφοι.	Γρ.Δ. 6
Χ. Α. ΝΟΜΙΚΟΥ, Άραβικά Ιστορήματα	» 8
ΚΩΣΤΑ ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑ, Ναρπάια	» 10
ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ, Ο Σκέλεθρας	» 10
Α. ΣΥΓΚΕΛΑΚΗ, Προφυλαχθῆτε ἀπὸ τ' ἀφροδίσια νοσήματα	» 4
Θ. ΜΟΣΧΟΝΑ, Σκίτσα τῆς φτωχολογίας	» 6
ΠΑΥΛΟΥ ΓΝΕΥΤΟΥ, Μαύρα Ρόδα.	» 5
Μ. ΚΡΕΝΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ, Μεγάλοι παραγόντες τῆς ὑγείας	» 12
ΜΑΝΩΛΗ ΓΝΕΥΤΟΥ, Αθλητικό λεύκωμα	» 5
ΣΙΤΣΑΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ, Τὸ ταῦρι ποὺ ἀμάρτησε	» 6
Γ. ΚΙΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ήφόσορατος	» 4
ΓΚΟΜΠΙΝΟ, Τὸ κόκκινο μαντῆμ	» 2.5
ΜΠΑΛΖΑΚ, Φατσώνο Κάνε	» 2.5
ΣΤΕΝΤΑΛ, Βιττώρια Ακκορδιόνι	» 2.5
ΕΠΙΚΗΤΗΤΟΥ, Τὸ Εγχειρίδιον.	» 2.5

ΤΙΜΗ Γ. Δ. 3